

David ESRIG

Impresii de atelier

„A durat destul de mult până când actorii s-au simțit în largul lor... erau intimidăți de mecanismele analitice ale metodei mele de lucru... la început, simțeam că lucrau prea tare cu capul și prea puțin cu sufletul, dar asta este condiția dură ca sufletul să se deschidă, el vede drumul și vede ținta... e întotdeauna un joc riscant în asemenea întâlniri... am încercat să le arăt că Blecher și Urmuz sunt profunzi, au niște conținuturi puternice și forma asta neobișnuită, cerută de jocul scenic, e legată de cerințele acestui conținut profund poetic, că sunt trăiri reale...textul lui Blecher e o spovedanie, el a scris ce a trăit...Kafka a metaforizat tot ce a trăit... în România, necunoașterea în domeniul avangardei este enormă...câți oameni știu că România, după Franța, a avut cel mai mare aport la avangardă, la nivel mondial? Breton a țipat: centrul lumii s-a mutat la București! ...Tristan Tzara, Urmuz, Marcel Iancu, Victor Brauner, Paul Păun, Gherasim Luca, Gellu Naum... avangarda a fost, de fapt, subconștient, o încercare de a reda artei un conținut dureros ritual... de a ieși din cosmetică, de a vedea lucrurile nemachiante, de a trăi realitatea subcutanee...a fost un marș eroic prin pustiu, pentru a reda artei rădăcinile, misterele existenței... astăzi, când prostul gust și comoditatea spirituală sunt în lume atât de răspândite, revenirea la avangardă are un sens constructiv... la Sibiu, participanții au reușit să atingă o trăire de natură avangardistă... este greu să intri în starea respectivă, starea în care iubești, crezi... au fost momente în care s-a creat un soi de atmosferă de plutire... s-au ridicat așa, câțiva centimetri, din solul mocirlos... și-au dat seama că nu e un moft ce a scris Urmuz sau Blecher, că nu e un simulacru de originalitate... totul e puternic, e un mod de a vedea lumea...sper că toată această muncă i-a apropiat, un pas mai mare, un pas mai mic, de avangardă... cred că s-a mișcat ceva...vom vedea...”

